

[Skovmand.]

ledet. De midler, vi vil kunne få fra den europæiske egnsudviklingsfond til Grønland, vil under alle omstændigheder være små i forhold til, hvad den danske stat i øjeblikket yder til Grønland. Allerede af den grund ville en europæisk støtte være af tvivlsom værdi, men hertil må lægges, at eksemplet kunne smitte, så fonden også ville komme til at yde støtte til alle de engelske og franske besiddelser, der ligger strøet omkring på de syv verdenshave, og det kan nemt komme til at koste os flere penge, end vi får til Grønland, i hvert fald hvis man regner efter indbyggertal og ikke efter km².

Men EF's egnsudviklingspolitik har også en anden side: kan vi få lov til at fortsætte med vores nuværende egnsudviklingsstøtte i de områder, den i dag omfatter, og kan vi forbedre denne støtte?

Statsministeren siger, at vi har interesse i at få hånd i hanke med omfanget af den økonomiske støtte, de enkelte medlemslande yder til fordel for bestemte egne eller erhverv. Ja vel, men det kunne jo være, at det var de andre, der tog hånd i hanke med os og gjorde det på en for os ubehagelig måde. Der er det at sige til det, at selv de dårligst stillede egne i Danmark ligger højt, når man sammenligner med Europas gennemsnit. De danske forhandlere må være vågne i disse spørgsmål.

Det samme gælder miljø- og forureningsproblemerne, hvor statsministeren citerer ministeren for forureningsbekæmpelse for at have tilkendegivet, at Fællesskabet aldrig må virke bremsende for det enkelte land, der ønsker at være foregangsland på området. Hvis denne udtalelse skal tages alvorligt, må Danmark, så vidt jeg kan se, tage to beslutninger, der godt kan vise sig at være upopulære.

Vi må for det første gå imod Kommissionens bestræbelser på at få fastlagt en fælles grænse for blyindholdet i benzin på 0,40 g pr. liter; det må være muligt for de enkelte lande at sætte en lavere grænse, hvis de ønsker en kraftigere indsats.

For det andet må vi gå imod den procedure, som Kommissionen har foreslået om forureningsbekæmpende foranstaltninger, en fremgangsmåde, som vil betyde, at sådanne foranstaltninger kan blive op til 10 måneder forsinket af EF's institutioner. Jeg

vil gerne spørge, om man er rede til denne stillingtagen fra regeringens side.

Om u-landene siger statsministeren, at Danmark principielt er imod, at EF betinger sig handelspolitiske fordele af u-landene, de såkaldte omvendte præferencer. Jeg er glad for, at dette princip slås fast. Men jeg er ikke så glad for, at statsministeren ser løsningen i, at al told på industrivarer afskaffes, og at u-landene til gengæld får nogle flere penge. Jeg er bange for, at denne fremgangsmåde vil låse u-landene fast i den hidtidige afhængighed af EF. Skal de kunne opbygge en selvstændig industri, må de have lov til at beskytte denne industri med toldsatser. Der findes mig bekendt ikke noget eksempel på et land, som har kunnet opbygge en industri uden beskyttelse i hvert fald i startperioden.

Det er nok, når alt kommer til alt, i forhold til u-landsproblematikken, at Danmark har størst mulighed for at øve en gavnlig indflydelse i EF. Denne indsats må efter min opfattelse have som hovedsigte at frigøre u-landene. Jeg håber, at regeringen vil arbejde mere bevidst for at nå det mål.

Ministeren for europæiske markedsanliggender (Ivar Nørgaard): Det er forståeligt, at medlemmer af dette ting, som før 2. oktober var tilhængere af, at vi skulle sige nej, nu føler, at en del af opgaven består i at være på vagt over for dem af os, der har sagt ja, og at man ønsker at fastholde os på den politik, vi lagde frem inden den 2. oktober. Det anser vi i og for sig for en god funktion for de tidligere EF-modstandere, hvis det blot ikke bliver til en demonstration og en fastholden af forudfattede opfattelser, som ikke lader sig rokke af faktiske forhold.

Jeg kan ikke helt frigøre mig for en fornemmelse af, at hr. Gert Petersen i nogen måde føler sig lidt fastholdt af gamle standpunkter, for jeg synes ikke, at der i de konkrete spørgsmål, hr. Gert Petersen fremdrog, var nogen form for bevis for, at regeringen skulle have fraveget de standpunkter, vi indtog også inden den 2. oktober. Jeg er helt enig med hr. Niels Helveg Petersen i, at der ikke er nogen forskel på indholdet af topmødebeslutningen og de punkter, jeg havde lejlighed til at fremlægge som den danske regerings punkter for det fremtidige samarbejde i EF, måske med én undtagelse